

ตอนที่ 1136 ประวัติของแมว 9 ชีวิต

“เธอรู้ได้ยังไงว่าฉันสังเกตเห็นสร้อยคอนั้น?” ลุงแมลงถาม

ด้วยความซื่อค

ตลอดมาลุงแมลงได้พยายามหลีกเลี่ยงที่จะพูดถึงเรื่องแมว

เก้าชีวิต ดังนั้นนี้ทำให้เขาประหลาดใจมาก

“ผมเห็นคุณจ้องมองมันอยู่บ่อยๆ” หานเซ็นชี้ไปยังตำแหน่งที่

มีสร้อยคออยู่

ลุงแมลงพยับก้นน้ำและพูด “ฉันประหลาดใจที่ได้เห็นเธอสวม
สร้อยนั้น คุณหานพกมันไปไหนมาไหนด้วยตลอด และเมื่อรู้
ว่าปู่ทวดของเธอชื่อหานจึงจื่อ ฉันก็ได้สืบข้อมูลของเธอ มัน
คงจะเป็นเพราะความทรงจำในอดีตที่ทำให้ฉันจ้องมองมัน
โดยไม่รู้ตัว ฉันไม่คิดว่าเธอจะรู้ตัวเพียงแค่ฉันจ้องมองมันแค่
ไม่กี่ครั้ง”

หานเซ็นไม่ได้พูดอะไร เพราะเขาต้องการให้ลุงแมลงอธิบาย
ต่อไป

ลุงแมลงถอนหายใจออกมาและพูด “ขอบอกตามตรงที่ฉันรู้

ว่ามันอยู่ตรงนั้นก็เพราะว่าฉันสัมผัสถึงมันได้”

“คุณสามารถสัมผัสถึงมันได้งั้นหรือ?” หานเซ็นดูสับสน
เพราะสร้อยคอแมวเก้าชีวิตไม่ได้ปล่อยพลังอะไรพิเศษออกมา
มีครั้งเดียวที่สร้อยคอนี้ดูพิเศษก็คือมันมีปฏิกิริยาในตอน
แรกที่หานเซ็นเริ่มฝึกวิชาโลหิตชีพจร

หานเซ็นได้แต่สันนิษฐานว่าที่ลุงแมลงสามารถสัมผัสถึงมัน
ได้ก็เป็นเพราะว่าเขาเป็นสมาชิกของพยุหะโลหิต

แต่ลุงแมลงบอกแค่ว่าในอดีตเขาเป็นโจรสลัดอวกาศ เขาไม่

ได้พูดถึงเรื่องที่เขามีความเกี่ยวข้องกับพยุหโลहितเลย

หลังจากนั้นลุงแมลงก็เข้าไปที่อกของหานเซ็นและถาม “ขอฉัน
ดูหน่อยได้ไหม?”

หานเซ็นลังเลอยู่ชั่วครู่ว่าควรจะให้ลุงแมลงดูดีหรือเปล่า แต่
สุดท้ายเขาก็ส่งมันให้ลุงแมลงดู

ลุงแมลงรับสร้อยคอไปอย่างถนุถนอม ดวงตาของเขาเป็น
ประกายราวกับว่าเขากำลังนึกถึงเรื่องบางอย่างในอดีต เขา
พูดขึ้นมา “สร้อยคอนี้... ถูกเจอในโบราณสถานแห่งหนึ่ง เธอ

รู้ใหม่ว่าฉันเองนี่แหละที่เป็นคนให้มั่นกับคุณหาน”

หานเซ็นชื่ออีกครั้งหนึ่ง เขาเชื่อมาตลอดว่าสร้อยคอนี้เป็น
ของพวกพยุหโลहित และหานจึงจื๊อก็เป็นหนึ่งในสมาชิก

สิ่งที่ลุงแมลงบอกกับหานเซ็นทำให้เขาประหลาดใจมากเลย
ทีเดียว

เมื่อนึกถึงความทรงจำในอดีต ลุงแมลงก็ดูจะคิดถึงมันอย่าง
เห็นได้ชัด เขาพูดต่อ “ในตอนนั้นฉันไม่มีชื่อเสียงอะไร เพราะ
ยังไ้เมื่อก่อนฉันก็เป็นเพียงแค่หัวขโมยคนหนึ่ง คุณหานเชิญ

ให้ฉันไปสำรวจโบราณสถานกับเขา และมันก็ทำให้ชีวิตของ
ฉันเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง นั่นคือที่ที่ฉันเจอวิชาชีinggที่พูดถึง
ก่อนหน้านี้ วิชาชีinggและสัร้อยคอนี้ทั้งคู่ถูกเจอที่นั่น”

หลังจากนั้นลุงแมลงก็ยิ้มและพูด “สัร้อยคอแมวเก่าชีวิตและ
วิชาชีinggนี้เคยเป็นของคู่กัน แต่พวกมันก็ถูกแยกจากกันเมื่อ
ฉันเจอพวกมันเข้า ฉันได้เก็บวิชาชีinggเอาไว้กับตัวและให้
สัร้อยคอแมวเก่าชีวิตนี้กับเขาไป”

“และมันก็เป็นเพราะวิชาชีinggอันนั้นที่ทำให้ฉันแข็งแกร่งขึ้น
ฉันกลายเป็นโจรสลัดที่มีชื่อเสียงเลื่องลือก็เพราะมัน”

ลุงแมลงส่งสร้อยคอคืนให้กับห่านเซ็นและพูดต่อ “วิชาซึ่งที่
ฉันฝึกมีความเกี่ยวข้องกับอะไรบางอย่างกับสร้อยคอนี้ ถ้ามัน
อยู่ไม่ไกลนัก ฉันก็จะสามารถสัมผัสถึงมันได้”

ห่านเซ็นสวมสร้อยคออีกครั้งและถาม “แล้วโบราณสถานนั้น
คืออะไร? มันมีอะไรพิเศษในนั้น? หรือว่าคุณไปเพื่อจะ
ตามหาสร้อยคอเพียงอย่างเดียว?”

“มันเป็นเมืองที่ถูกฝังอยู่ใต้ภูเขา บางทีมันอาจจะเป็นเมือง
จากสมัยโบราณ ฉันคิดว่าเหตุผลที่คุณห่านไปที่นั่นก็เพื่อจะ
เอาสร้อยคอเพียงอย่างเดียว เพราะเขาได้พูดถึงมันอย่าง
ชัดเจน เขาพูดว่าจำเป็นต้องนำมันกลับไปหรืออะไรสักอย่าง

นี่แหละ” ลุงแมลงอธิบาย

ห่านเซ็นขมวดคิ้ว คำตอบของลุงแมลงนั้นน่าผิดหวัง เพราะ
ตอนนี้เขาก็ยัง 모르ถึงความสัมพันธ์ระหว่างห่านจิ้งจอกกับแมว

เก้าชีวิตเลย

“เกือบลืมไปแล้ว มีอีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะถาม ทำไมคุณ
ถึงคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่ห่านจิ้งจอกจะมีทายาทล่ะ?” ห่านเซ็น

ถาม

หลายคนต่างก็เชื่อว่าห่านจิ้งจอกไม่สามารถมีทายาทได้ด้วย

เหตุผลอะไรบางอย่าง ซึ่งหาค้นหาก็ต้องการจะรู้ว่าทำไมถึง
เป็นแบบนั้น

ในยุคสมัยนี้การเป็นหมั้นไม่ใช่ปัญหาอะไร เพราะตอนนี้มี
เทคโนโลยีที่สามารถให้กำเนิดเด็กได้ ดังนั้นมันเป็นเรื่องที่เรา
ได้ยากที่จะมีคนที่ไม่สามารถมีลูกได้

ถ้าผู้คนที่ต่างก็แน่ใจว่าหาค้นหาก็ไม่สามารถมีทายาทได้ มันก็
ต้องมีเหตุผลอะไรบางอย่าง

หาค้นหาค้นหาต้องการจะรู้ว่าเป็นเพราะอะไรกันแน่ เขาต้องการทำ

ให้มั่นใจว่าตัวเองเป็นทายาทของหานจึงจื่อจริงๆ

ลุงแมลงยืมแท่งๆออกมาและพูด “ฉันสามารถบอกเธอได้
อย่างมั่นใจเลยว่าเธอไม่ใช่ทายาทของคุณหาน”

“ทำไมกัน?” หานเซ็นจำเป็นต้องฟังเหตุผลที่ทำให้ลุงแมลง
เชื่อแบบนั้น

ลุงแมลงพูด “ครั้งหนึ่งมันเคยเป็นความลับ แต่เมื่อเขาจาก
โลกนี้ไปแล้ว บางทีตอนนี้ฉันสามารถบอกมันกับเธอได้”

ห่านเชื๑นต๑งใจฟ๑งที่๑เขาพูด เขาอยากจ๑รู้ค๑าตอบน๑ีมาเป็๑เวลา
นานแล้๑ว

จ๑๑ล๑งแม๑ลงก็ถามค๑าถามเปล๑ก๑ขึ้น๑มา “เธอเป็๑มนุษย์ร๑
เปล๑า?”

ห่านเชื๑นรู้ส๑กส๑บส๑นที่๑ถูกถามแบบน๑ี “แน๑นอ๑นส๑ิผ๑มเป็๑
มนุษย์!”

ล๑งแม๑ลงตอบก๑ลับ “เธอพูดถูกแล้๑ว เธอ๑ะเป็๑มนุษย์ แต่เขา

ไม่ใช่”

“ถ้าอย่างนั้นเขาเป็นอะไร? ชูร่าหรือ?” หานเซ็นซ็อค เขาไม่ได้
คาดคิดว่าจะได้คำตอบแบบนี้

และตอนนั้นเอง หานเซ็นก็นึกขึ้นมาได้ว่าหานจึงจื่อถูกเรียกว่า
ว่าเป็นมนุษย์คนสุดท้ายที่สำเร็จสุดยอดวิชาชิง และเขาก็
เป็นผู้บัญชาการของกองกำลังบลูบลัด แต่ถ้าเขาเป็นชูร่าล่ะ
ก็ เขาจะได้รับการยอมรับให้ขึ้นไปยังตำแหน่งนั้นได้ยังไง

หานเซ็นจึงมองไปที่ลุงแมลง เขาต้องการคำอธิบาย

มากกว่านี้

ลุงแมลงสาบหัวและพูด “ฉันเองก็ไม่ว่าเขาเป็นเผ่าพันธุ์
อะไร แต่เขาได้บอกกับฉันด้วยตัวเองว่าเขาไม่ใช่มนุษย์”

“ถ้าอย่างนั้นเขาก็ต้องมีอะไรบางอย่างที่แตกต่างจากมนุษย์
คนอื่นๆสิ เขามีเขาหรืออะไรงอกออกมาอย่างนั้นหรือ?” หาน
เขินยังคงไม่ปักใจเชื่อ

“เขาดูเหมือนกับมนุษย์ทุกอย่าง แต่เลือดของเขาเป็นสีฟ้า”

ลุงแมลงพูด

“เขาเป็นผู้บัญชาการของกองกำลังบลูบัส และเขาก็มีเลือด
สีฟ้า มันเป็นเรื่องบังเอิญอย่างนั้นหรือ?” หานเซ็นขมวดคิ้ว

หลังจากนั้นลุงแมลงก็ส่งม้วนกระดาษให้กับหานเซ็นและพูด

“นี่คือวิชาซิงกที่ฉันได้มา ตอนนี้นั้นไร้ประโยชน์สำหรับฉัน
แล้ว ดังนั้นเธอก็ลองดูมันด้วยตัวเองเถอะ ถ้าเธอสนใจมันล่ะ
ก็ เธอก็เอามันไปได้เลย”

ห่านเซ็นรับม้วนกระดาษมาและพูดขอบคุณ หลังจากนั้น
พวกเขาก็พูดคุยกันถึงเรื่องอื่นๆ แต่พวกมันก็ไม่ได้สำคัญ
อะไร